

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

12.4.2013

B7-0164/2013

ETTEPANEK VÕTTA VASTU SOOVITUS NÕUKOGULE

vastavalt kodukorra artikli 121 lõikele 1

ELi suuniste kavand usu- ja veendumusvabaduse edendamise ja kaitse kohta

Laima Liucija Andrikiene
fraktsiooni PPE nimel

RE\933287ET.doc

PE509.780v01-00

ET

Ühinenud mitmekesisuses

ET

Euroopa Parlamendi soovitus nõukogule seoses ELi suuniste kavandiga usu- ja veendumusvabaduse edendamise ja kaitse kohta

Euroopa Parlament,

võttes arvesse inimõigusi ja demokraatiasid käsitlevat strateegilist raamistikku ja tegevuskava, mille nõukogu võttis vastu 28. juunil 2012,

- võttes arvesse oma 16. detsembri 2010. aasta resolutsiooni aastaaruande kohta, mis käsitleb inimõigusi maailmas 2009. aastal ja Euroopa Liidu poliitikat selles valdkonnas¹, ning 13. detsembri 2012. aasta resolutsiooni aastaaruande kohta inimõiguste ja demokraatiasid kohta maailmas 2011. aastal ja Euroopa Liidu poliitika kohta selles valdkonnas²,
- võttes arvesse kodukorra artikli 121 lõiget 1,
- A. arvestades, et ELi kõikide välispoliitiliste meetmete puhul kuulub inimõiguste ja põhivabaduste ning demokraatiasid ja õigusriigi põhimõtete järgimine juhtpõhimõtete hulka, ning arvestades, et usu- ja veendumusvabadus on põhiõiguste lahutamatu osa;
- B. arvestades, et Euroopa Parlament on korduvalt nõudnud ambitsioonikat vahendite komplekti, et edendada õigust usu- ja veendumusvabadusele ELi välispoliitika osana;
- C. arvestades, et Euroopa Parlament on sellega seoses tunnustanud ELi valmidust töötada välja usu- ja veendumusvabadust käsitlevad suunised, mis oleksid kooskõlas ELi inimõiguste ja demokraatiasid tegevuskavaga, ning on rõhutanud, et EP ja kodanikuühiskonna organisatsioonid tuleb kaasata nende suuniste koostamisse;
- 1. edastab nõukogule järgmised soovitused:

a) Põhjused meetmete võtmiseks

Usu- ja veendumusvabadus on kõiki inimõigusi silmas pidades üks oluline ja põhiline õigus, mida tuleb järgida. Usul või veendumustel põhinevat diskrimineerimist esineb ikka veel maailma kõikides piirkondades ning teatud usukogukondadesse, sealhulgas usulistesse vähemustesse kuuluvad isikud on paljudes riikides endiselt inimõigustest ilma jätetud.

b) Eesmärk ja kohaldamisala

ELi suuniste eesmärk ja kohaldamisala on järgmine: edendada ja kaitsta usu- ja veendumusvabadust; arvestada usu- ja veendumusvabadust ELi inimõigustepoliitikas ja inimõigustega seotud meetmetes; välja töötada selged võrdlusalused, kriteeriumid ja normid, et riigiteenistujad ja ELi ametnikud saaksid usu- ja veendumusvabadust oma

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0489.

² Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2012)0503.

tööga paremini edendada.

c) Mõistete määratlused

Suuniste rakendamise edukus sõltub kasutatavate mõistete määratluste selgusest. See puudutab muu hulgas järgmisi mõisteid: usuõpetus lastele, kogunemisvabadus ja ühinemisvabadus, sõnavabadus, õigus keelduda sõjaväeteenistusest oma veendumuste tõttu, varjupaigaõigus ja omandipõhiõigus.

d) Tegevussuunised

ELi usu- ja veendumusvabaduse edendamise meetmed ning nende meetmete rakendamise prioriteetsed valdkonnad esitatakse ELi suuniste kavandi 2. osas. Suuniseid toetavad rahvusvaheline õigus ning lepingud, mida tunnustab rahvusvaheline üldsus ja mille ELi liikmesriigid on ratifitseerinud.

e) Usu- ja veendumusvabaduse kollektiivne mõõde

Usu- ja veendumusvabaduse lahutamatu koostisosa on inimese õigus väljendada seda vabadust koos teiste inimestega. See hõlmab vabadust rajada ja kasutusel hoida usutalituste kohti, luua ja tegevuses hoida selleks vajalikke juriidilise isiku staatuses institutsioone ning määrata nende institutsioonide juhte ilma riigipoolse välise sekkumiseta.

f) Kodanikuühiskonna toetamine ja koostöö kodanikuühiskonnaga

Kodanikuühiskonna toetamine ja koostöö kodanikuühiskonnaga on suuniste rakendamisel ülimalt tähtis, et usu- ja veendumusvabadust edendada ja kaitsta.

g) ELi välisrahastamisvahendite kasutamine

ELi välisrahastamisvahendeid tuleks konkreetses riigis usu- ja veendumusvabadusega seoses kasutada nii ergutamiseks kui ka hoiatamiseks (vahendite külmutamise kaudu), nii et see oleks tihedalt seotud inimõiguste üldise olukorra hindamisega selles riigis.

2. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev soovitus nõukogule ja teavitamise eesmärgil komisjonile.